

יום ה', כ"ד בכסלו תשס"א (21 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ד בכסלו**, ערב חנוכה: בשנת תרע"ח (1917-5678) **נכבשה ירושלים בידי הבריטים במלח"ע ה-1**. הכיבוש הושלם עם הבסת הצבא התורכי בקרב על הר-הצופים. כעבור יומיים, נכנס הג'נרל אלנבי לעיר.
[תאריך מרכז ההסברה]

"...ולאהוב את ארצו":

ירושלים {המשך} – בשנת 1004 לפסה"נ (לפי המניין המקובל של השנים), כבש דוד המלך את העיר יבוס (כפי שנקראה אז ירושלים על-שם יושביה), הסב את שמה ל'עיר דוד', והפכה לבירת הממלכה. {ההמשך יבוא}

הלילה, אור **לכ"ה בכסלו**, מדליקים נר ראשון של חנוכה!
קצת מדיני הדלקת נרות: בליל ראשון של חנוכה מדליקים נר אחד, בקנה הימני של החנוכיה, ובכל יום מוסיפים עוד נר, עד הלילה השמיני שבו מדליקים את כל שמונת הנרות. מתחילים כל ערב את ההדלקה מן הנר הנוסף, ומדליקים והולכים משמאל לימין. כמו-כן, מדליקים כל ערב נר "שמש", כדי להשתמש באורו, הואיל ונרות החנוכה קודש הם ואסור להשתמש בהם. ונוהגים להעמיד את ה'שמש' במקום גבוה יותר, כדי להבדילו משאר הנרות. ברכת 'שהחיינו' מברכים רק על הדלקת הנר בלילה הראשון, ואילו בשאר הלילות מברכים רק את שתי הברכות הראשונות: **'להדליק נר (של) חנוכה'** ו**'שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה'**. מי שלא הדליק, מסיבה כלשהי, נר-חנוכה בערב הראשון, כשיבוא להדליק נרות חנוכה בערב השני יברך 'שהחיינו', מאחר שלא בירך בערב הראשון. מי שלא היה ברשותו אלא נר אחד, ידליקו ויצא יד חובתו, גם אם אותו הלילה חייב היה להדליק יותר מנר אחד. זמן הדלקת נר חנוכה מיד בצאת הכוכבים, ואולם בדיעבד כל הלילה כשר להדלקה כל זמן שבני ביתו נעורים.

מנהג היה בהרבה קהילות ישראל **שבימי החנוכה שקדו על חינוך הבנים**, ופרנסי הקהל היו נאספים לתקן תקנות כדי למשוך לתורה את נערי בני ישראל והמון העם. כי חנוכה מלשון 'חינוך', ועיקרו של חינוך הוא חינוך הבנים לתורה. ומן הטעם הזה מקובל ברוב בתי אבות בישראל שהאבות נותנים מעות חנוכה לבניהם, לומר להם, מתנות אלה שאתם מקבלים היום, כדי שתקבלו עליכם עול תורה לתמיד. ונהגו הרבה רבנים בתפוצות ישראל שבימי החנוכה היו יוצאים מעריהם ובאים אל היישובים הכפריים ומלמדים שם את העם תורה ויראת שמים, והיה העם שבשדות נהנים מתורה זו של רבותיהם כל השנה. [ספר התודעה]

השבת, **כ"ו בכסלו**, קוראים בתורה את פר' **'וישב'**. התורה, שהחלה עם בריאת כל היקום, והסבה את מוקד תשומת לבה לארץ ולא לשמיים, ובארץ לאנושות ולא לשאר הבריות, סיימה בפרשה הקודמת, פר' **'וישלח'**, את עיסוקה עם יתר משפחות האדמה. מפרשה זו, המשך התורה בפרט, והתנ"ך בכלל, מתייחסים למעשי בני ישראל ולתפקידיהם. בפרשת **'וישב'**, אנו למדים על ישיבת יעקב ומשפחתו בארץ ישראל. אומר רש"י: ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף (פרשה זו עוסקת במכירת יוסף). צדיקים מבקשים לישב בשלווה, אמר הקב"ה: לא דין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלווה בעולם הזה?!

יום נעים, חנוכה שמח ושבת שלום!

כניסת השבת (בי"ש): 16²⁰

צאת השבת (בי"ש): 17¹⁸